

GAZETKA PARAFIALNA

PARAFIA MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ POLSKI W LEŚNEJ POLANIE

Nr 35

Maj 2024

Do użytku wewnętrznego

Umiłowani w Chrystusie Panu Bracia i Siostry!

Przed nami ogromne, ale i piękne wyzwanie, czyli remont kapitalny wnętrza kościoła. Jest to wyzwanie, które sięga prawie 50 lat wstecz. Nasz kościółek parafialny został zbudowany, jako pieczarkarnia, przez Fundatorkę śp. Siostrę Krystynę Lipnicką, Karmelitankę Bosą. Fundatorka zbudowała kościół bez żadnych planów, bez stosownych pozwoleń (ówczesnej władzy komunistycznej), z byle jakich materiałów.

Remont musimy rozłożyć „na raty”. W tym roku chcę wymienić osiem okien na górze – w tym dwa okna otwierane, czyli uchylne, (które są droższe).

Jeżeli zbierzemy więcej pieniędzy, wymienimy jeszcze sześć okien na dole. Niestety na chwilę obecną nie stać nas na zamontowanie witraży ponieważ są bardzo drogie.

W przyszłym roku chcę zmodernizować instalację elektryczną i nagłośnienie oraz zainstalować telewizor - monitor, na którym będziemy mogli wyświetlać teksty pieśni i inne rzeczy.

Wizualizacja, która została przedstawiona Duszpasterskiej Radzie Parafialnej jest tylko propozycją, która może ulec zmianie.

Na chwilę obecną priorytetem jest wyeksploatowany (dziurawy) dach na plebani. Więźba dachowa zbutwiała a komin wymaga natychmiastowego remontu. Kominiarz wydał opinię negatywną i powiedział, że może wybuchnąć pożar. Zwróciłem się do Księdza Kazimierza Kardynała Nycza o pomoc finansową. Mam nadzieję, że Władza Archidiecezji Warszawskiej wspomogę naszą parafię w remoncie.

Wasz Proboszcz – Ks. Artur Sobótka

**3 MAJA 2024 – PIĄTEK -
UROCZYSTOŚĆ
NAJŚWIĘTSZEJ MARYI
PANNY KRÓLOWEJ
POLSKI – ODPUST
PARAFIALNY
I ZAKOŃCZENIE MISJI ŚWIĘTYCH.**

„A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: Niewiasto, oto syn Twój. Następnie rzekł do ucznia: Oto Matka twoja. I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie.”

J 19,25-27.

Maj jest w Kościele miesiącem szczególnie poświęconym czci Matki Bożej.

Nabożeństwa majowe odprawiane wieczorami w kościołach, przy grotach, kapliczkach i przydrożnych figurach, na stałe wpisały się w krajobraz Polski.

Prosimy Cię, Matko i Żywicielko Syna Bożego: naucz nas służyć życiu od jego poczęcia aż po naturalną śmierć. Naucz nas to życie przyjmować z wdzięcznością i ufnością, ucz nas, Wspomożycielko wiernych współodpowiedzialności

w Kościele w życiu społecznym, brać w swe dłonie odpowiedzialność za losy Ojczyzny. Wspomagaj nas w tym Maryjo, Wspomożycielko wiernych, Królowo Polski. Amen.

5 MAJA 2024

6 NIEDZIELA WIELKANOCNA.

Dz 10, 25-26.34-35.44-48; 1J 4, 7-10; J 15, 9-17

„Umilowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością.”

1J 4,7-8.

8 MAJA 2024 r.

**UROCZYSTOŚĆ ŚW. STANISŁAWA,
BISKUPA I MĘCZENNIKA – GŁÓWNEGO
PATRONA POLSKI.**

Przemożny Patronie ziemi naszej, ochraniaj ją od wszelkich klęsk i niedoli, byśmy dochowali statecznie wiary, którą przed wiekami głosiłeś naszym praojcom i wytrwali w gorącej miłości, służbie Bożej i w jedności z Kościołem świętym, a tak zasłużyli sobie na wieczne zjednoczenie nasze z Bogiem w królestwie niebieskim. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Wzór wiernej służby pasterza

Św. Stanisław urodził się około 1038 roku w Szczepanowie na Ziemi Krakowskiej. Kiedy przyszedł na świat, jak podają źródła, jego rodzice byli już w podeszłym wieku, zaś Stanisław był ich jedynym dzieckiem. W miejscu jego narodzin stoi obecnie barokowy kościół. Jest też w Szczepanowie mała kapliczka z umieszczonym w niej pnem dębu, pod którym matka Stanisława, wracając z pola, porodziła syna. Opodal znajduje się źródło, w którym obmyła swoje dziecko. Od najmłodszych

lat Stanisław otrzymywał staranne wychowanie i dobre wykształcenie. Po otrzymaniu święceń kapłańskich, przez pewien czas pracował jako proboszcz parafii w Żębocinie. Później został kaznodzieją, a od 1072 roku pełnił posługę biskupa krakowskiego. Papieska bulla stwierdza, że był „biskupem z powołania”. Był człowiekiem prawym, dobrego usposobienia. Jedno z opracowań określa go jako człowieka prostego i otwartego serca, pracowitego wykształconego, powściągliwego, cierpliwego i odważnego. Wyróżniał się świętością życia, a chociaż był zwierzchnikiem wszystkich, „jednak pokorą serca był we wszystkim podległy Chrystusowi”. W napominaniu był surowy, a w wymierzaniu sprawiedliwości bezstronny. Pociągał kapłanów do świątobliwości przykładem własnego życia. Opiekował się biednymi, wdowami, śpieszył z pomocą potrzebującym. Stół jego był obfity i dostępny dla podróżnych i duchownych.

W tym czasie na tronie polskim zasiadał król Bolesław Śmiały. Znany był on z porywczosci i z gwałtownego charakteru. Opracowania podają, że oprócz odwagi cechowała go niepohamowana samowola i nieuginająca się przed nikim energia. Lubował się w wojnach i awanturniczych wyprawach. Wszystko to czyniło go monarchą samowolnym, mściwym i zuchwałym. Nikomu nie chciał też przyznać wyższości nad sobą ani prawa do upominania czy też strofowania. Jego rządy stawały się coraz bardziej uciążliwe dla poddanych. W ich opinii król – tyran wiodł również życie gorszące i wykolejone. Wydawał wyroki bez sądu, wymierzał niewspółmiernie ciężkie kary za występki, gnębił poddanych i krzywdził wieśniaków.

Stojący wówczas na czele polskiego duchowieństwa biskup Stanisław ze Szczepanowa upominał króla - chociaż wiedział, że naraża się na wielkie niebezpieczeństwo. Mimo to wierny pasterz krakowski nie poszedł na żaden kompromis i zdecydowanie nazywał zło po imieniu. Gdy upomnienia nie pomogły, biskup krakowski wyłączył króla ze społeczności Kościoła. Król wpadł we wściekłość i postanowił zabić biskupa. Wraz z wierną sobie drużyną Bolesław napadł na kościół na Skalce, w którym Mszę Świętą sprawował właśnie biskup Stanisław. Dworzanie króla wyważyli drzwi, jednakże nie ośmielili się zaatakować odprawiającego Mszę Świętą biskupa. Wówczas sam król zadał biskupowi cios śmiertelny - a rozwścieczeni słudzy króla, jak barbarzyńcy, rozrąbali ciało męczennika na strzępy. Ten świętokradzki mord dokonany na biskupie przy ołtarzu nie mógł pozostać bezkarnym. Całe

duchowieństwo napiętnowało króla, który pozostał w swym grzechu osamotniony. Dworzanie zaczęli go opuszczać i tylko ci, którzy brali udział w mordzie, zostali przy nim. Przez jakiś czas próbował Bolesław walczyć z przeciwnym sobie duchowieństwem, które szybko jednak cały naród porwało za sobą.

Bolesław musiał opuścić Polskę wraz z garstką sprzymierzeńców. Udał się na Węgry, gdzie po pewnym czasie, jak mówi tradycja, rozpoczął pokutę za swoje grzechy, która trwała do końca życia w jednym z tamtejszych klasztorów w Ossyaku.

Wincenty Kadłubek opisał pierwszy cud - jaki zdarzył się po śmierci biskupa Stanisława. Jak podaje kronikarz, niektórzy widzieli światło promieniujące od każdej cząstki ciała, a orły strzegły je przed innymi ptakami. Gdy zakonnicy zbliżyli się, aby rozrzucone cząstki pozbierać, znaleźli ciało w całości bez śladu blizn. Na medalu wybitym na uroczystość kanonizacji przedstawiono cztery orły i napis łaciński: „Porąbany na cząstki, strzeżony przez orły, opromieniony z nieba, nazajutrz scalony.”

Zanim doszło do kanonizacji biskupa, wśród kardynałów w Rzymie miał miejsce spór na ten temat i znalazł się wśród nich jeden zdecydowany przeciwnik Stanisława – Reginald. Polacy zaczęli się modlić o cud pogodzenia dostojników i wówczas zdarzył się cud. Reginald ciężko zachorował i przygotowywał się na śmierć. Wysłał posłańca do Papieża, aby ten osobiście udzielił mu ostatniego namaszczenia. Gdy się modlił w samotności, ukazał mu się duchowny w szatach pontyfikalnych. Na zadane pytanie, kim jest, duchowny odpowiedział, że jest biskupem krakowskim, którego kanonizacji on się sprzeciwia i dodał, że uzdrowi kardynała. Chory natychmiast wyzdrowiał i wyruszył w drogę. Po drodze spotkał Papieża, który podążał właśnie, aby przygotować go na śmierć. Zdumiony Papież wysłuchał niezwyklej opowieści z ust kardynała.

Kanonizacja św. Stanisława odbyła się w Bazylice św. Franciszka w Asyżu, w dniu 17 września 1253 roku. Uroczystości kanonizacyjne w Polsce miały miejsce 8 maja 1254 roku, dzień ten jest obchodzony jako święto św. Stanisława patrona Polski. Co roku w dniu 8 maja z Wawelu na Skalkę rusza uroczysta procesja z relikwiami świętego. Biorą w niej udział tysiące wiernych, którzy w ten sposób czczą nieustraszonego obrońcę praw

boskich, który poniósł śmierć męczeńską wierny swemu powołaniu.

Grób św. Stanisława znajduje się w Katedrze Wawelskiej. Jego szczątki przeniesiono ze Skalki do kościoła katedralnego na zamku około 1088 roku. Do grobu Biskupa Męczennika udawały się pielgrzymki jeszcze przed kanonizacją. W wieku XIII nazwano go „ojcem żywicielem” i „rodzicielem Polski”. W różnorodnych pieśniach i pismach nazywany był również „ojcem ojczyzny”, „światłem i ozdobą Polski” oraz „obrońcą ojczyzny”. Ks. Piotr Skarga nazywał go „wielkim”, zaś król Kazimierz Wielki „patronem Królestwa Polskiego”. Jego wstawiennictwu król Władysław Jagiello przypisywał zwycięstwo pod Grunwaldem, dlatego też po skończonej bitwie udał się pieszo z dziękczynną procesją z Niepołomic na Skalkę, a potem do katedry na Wawelu. Tam też na ołtarzu św. Stanisława złożył zdobyte chorągwie. Za swojego patrona uważał go król Zygmunt Stary i po spełnionej prośbie, zgodnie z wcześniejszą obietnicą, ofiarował srebrny obraz, który stanął na ołtarzu świętego.

(Artykuł przedrukowany ze strony internetowej - Parafia Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Nowej Wsi Łębarskiej)

12 MAJA 2024 r. 7 NIEDZIELA WIELKANOCNA UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO.

Dz 1, 1-11; Ef 4, 1-13; Mk 16, 15-20

„Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdzał naukę znakami, które jej towarzyszyły.”

Mk 16, 19-20

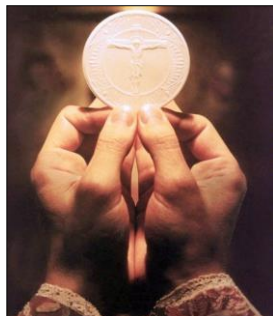
19 MAJA 2024 r. UROCZYSTOŚĆ ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO - ROZNIKA KONSEKRACJI NASZEGO KOŚCIOŁA UROCZYSTOŚĆ PIERWSZEJ KOMUNII ŚWIĘTEJ.

„Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.”

Dz 2, 3-4

UCZNIOWIE Z KLASY TRZECIEJ, KTÓRZY PRZYSTĄPIĄ PO RAZ PIERWSZY DO KOMUNII ŚWIĘTEJ:

1. Jankowski Franciszek
2. Kempisty Ksawery
3. Lis Hanna
4. Manowiecki Ignacy
5. Pruszewski Franciszek
6. Żeromska Małgorzata

23 MAJA 2024 r. CZWARTEK ŚWIĘTO JEZUSA CHRYSZTUSA, NAJWYŻSZEGO I WIECZNEGO KAPŁANA.

W Kapłanie sprawującym sakramenty działa sam Chrystus, który jest Głową Ciała, czyli Kościoła, Pasterzem swojej owczarni, Arcykapłanem Odkupieńczej Ofiary oraz Nauczycielem Prawdy.

26 MAJA 2024 r. – (8 NIEDZIELA ZWYKŁA) UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEJ TRÓJCY.

Objawiona prawda Trójcy Świętej znajduje się od początku u źródeł żywej wiary Kościoła, przede wszystkim za pośrednictwem chrztu: znajduje ona swój wyraz w chrzcielnej regule wiary, sformułowanej w przepowiadaniu, katechezie i modlitwie Kościoła.

26 MAJA 2024 r. – DZIEŃ MATKI.

**M
A
T
K
A**

Jest takie słowo, słowo jedno,
przed którym inne słowa błędą.
Słowo, jak słońce jaśniejące,
co wszystkie inne słowa gasi,
słowo z muzyki i z uśmiechu,
z zapachu kwiatów i nut ptasich.
Słowo, co nigdy nie zawodzi,
wieczne i czule do ostatka,
najbliższe sercu, najpiękniejsze.
Jedno, jedyne słowo – Matka.

(Autorka Wanda Chotomska)

28 MAJA 2024 r. WSPOMNIENIE BŁOGOSŁAWIONEGO STEFANA KARDYNAŁA WYSZYŃSKIEGO, PRYMASA TYŚCIĄCLECIA.

28 maja 2024 r. przypada 43 rocznica śmierci Błogosławionego Stefana Kardynała Wyszyńskiego. Prymas Tysiąclecia był nie tylko wybitnym przywódcą duchowym, ale i mężem stanu, autorytetem moralnym, współtwórcą przemian społecznych, które doprowadziły do upadku

komunizmu w Polsce. Błogosławiony Księżę Prymasie, módl się za nami!

28 MAJA 2024 r. Ksiądz Proboszcz Artur Sobótka obchodzi 36 rocznicę święceń kapłańskich (1988 r.)

30 MAJA 2024 r. – CZWARTEK – UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI CHRYSZTUSA, CZYLI „BOŻE CIAŁO”.

Kościół od początku głosi wiarę w realną obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, i dlatego Eucharystię, która w Kościele Katolickim realizuje się jako Eucharystyczna Ofiara i jako sakrament sprawowany podczas Mszy św. – uczynił centrum kultu.

Maj 2024
O DOBRĄ FORMACJĘ OSÓB
ZAKONNYCH
I SEMINARZYSTÓW
Módlmy się, aby siostry i bracia
zakonni oraz seminarzyści
wzrastali w swoim powołaniu,
dobrze korzystając z formacji
ludzkiej, religijnej, duchowej
i wspólnotowej, dzięki czemu
staną się wiarygodnymi
świadkami Ewangelii. .

Redaktor naczelny ks. Proboszcz Artur Sobótka.
Gazetka (na razie) ukazuje się okazjonalnie.
Zapraszam parafian do współpracy.